

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

תורת משה פסוקים ופירושים

אמר שמואל טו פסול בשר אבל בעלים נחכפרו גראה דקאי איתנין למעלה שנתן למטה ולמטה שנתן למעלה אבל איתנין על גבי הכבש לא קאי דבהא כולי עלמא מודו טו בשלא במקומו דלאו במקומו דמי א"ע דבפ' המזבח מקדש (לקמן טו) מרבה כבש כמזבח לענין קידוש דהא עלו לא ירדו ובפ' כל המזחות (מנחות ז) לענין הקטרה דהמעלה מטוגן ע"ג הכבש לר' יוחנן חייב מ"מ לענין דמים לא מניט בשום מקום כבש כמזבח דלקמן בפ' קדשי קדשים (דף סד) גבי עולה ובגי חטאת ממעטין מדכתיב קיר המזבח ולא קיר הכבש ועל כרחין שמואל לאו אכילה ית' מילתיה קאי דיתנין בפנים שנתן בחוץ ובחזן שנתנו בפנים לכ"ע לאו במקומו דמי כדמוכח פ' כל הפסולין לקמן בסופו (דף נה) דא"ר יהודה חייב להניח דמו למחר פסול דכבר מחשבה כמעשה ופרך (סס טו) וליפלוג בסופא על ניתנין למטה שחשב ליתן למעלה שיהא פסול ומטי קסבר ר' יהודה שלא במקומו כמקומו דמיט' (הוספות) והשתא אחזי הדר פריך וליפלוג ר' יהודה בנתקוהיתנין בפנים בחוץ ובחזן בפנים אלמא דהני [לכ"ע] שלא במקומו [מקומו ע"כ] ומיהו לקמן פירש בקונטרס דמהיתנין בחוץ שחייב ליתן בפנים דוקא מקמי דהסא ודאי אי הוה יתיב חטאת חילונה בפנים מיפסול דכתיב וכל חטאת אשר יבא וגו' אבל מחשב ליתן היתנין בפנים בחוץ לא פריך וכן מוכיח מדקמטי קסבר רבי יהודה בענין מקום לאו שהוא משולש בדם ובכבש ובחומרים פירוש דגבי מחשבת חוץ למקומו כתיב שלישי ודרשין שיהא אותו כג' (שלישי) חוץ דש"ק למקומו משולש בדם ובכר וחומרים מ"ו שהיה מותר בו דהייט חוץ לעזרה

גמ' אמר שמואל טו פסול בשר אבל בעלים

נחכפרו מאי טעמא דאמר קרא ואני נתחיו וקרא לכם על המזבח לכפר כיון שהגיע דם למזבח נחכפרו בעלים אי הכי בשר נמי אמר קרא לכפר לכפרה נתחיו ולא לדבר אחר א"מא קסבר בשלא במקומו כמקומו דמי חנן באיך פירקין נתנו על הכבש שלא כנגד היסוד נתן את הניתנין למטה למעלה ואת הניתנין למטה ואת הניתנין בחוץ בפנים אפי' שדם הנפש יחזור הבשר ויקבל ואי נ"ס"ד שלא במקומו כמקומו למה לי יחזור הבשר ויקבל וכי תימא להתיר בשר באכילה מי איכא זריקה דלא מכפרת ושריא בשר באכילה אי דיהביה בשר ה"נ הבא במאי עסקינן דיהביה פסול וליהוי דהוי *דתנן וכו' שקיבלו חוץ לזמנו וחוץ למקומו אם יש דם הנפש יחזור הבשר ויקבל קיבלו אין זרקו לא מ"מ לאו משום דהוי חוץ לא משום דפסיל במחשבה אי הכי קבלה נמי ועוד מי פסלה מחשבה *והאמר רבא אין מחשבה מועלת אלא במי שראוי לעבודה ובדבר הראוי לעבודה ו ובמקום הראוי לעבודה לא תימא זרקו לא אלא אימא שחטו לא מאי קמ"ל דפסלה מחשבה תנינא *לפיכך הן פוסלין במחשבה הא קמ"ל דמקבלה ואיך לא פסלה מחשבה מ"מ כדרבא מתיבי *חיישב ליתן את הניתנין למעלה למטה למעלה לא לתר בשר ז' (למחר פסול) חוץ חוץ

גמ' אמר שמואל פסול דקמני מתני' אכפר קאי אבל בעלים נחכפרו: על המזבח. (א) כל המזבח שה לענין כפרה: **לכפר נחכפרו** (ה) הקשיטו (ב) כל מקומות המזבח שיון ולא לדבר אחר שפיר זריקה חטובה להחיר בה בשר זריקה הוא דשריא לה דכתיב ודם זבחך יספך והדר והבשר תאכל (דברים יב) יחזור הבשר ויקבל יחזור כהן הכשר לקבלה ויקבל כהן (ג) ו' מן הבהמה ויחזור ויתן במקומו וקס"ד השתא דעד השתא ככהן כשר נמי איירי והאי הכשר דקמני כהן נכסה: למה לי יחזור הלא נחכפרו: וכי תימא לסייר בשר באכילה זריקה הוא דשריא לה: ומי איכא זריקה דלא מיכפרא: כגון הך בהרייתא דלאו לכפרה אחיה דהא איכפר בקמייתא: אי דייסבי: שלא במקומו כהן כשר הכי נמי דלא בעי יחזור ויקבל: הפל במאי עסקינן דייסבי פסול: דהא דקמני נהט על גבי הכבש ארישא קאי דקמני כל הפסולים ששחטו טו' וכולן שקיבלו את הדם טו' ועלה קאי נהט על גבי הכבש טו' בפ"ג: וליסוי דהוי: כיון דאמר' שלא במקומו כמקומו דמי ובלבד שיהא כמזבח כי יהביה פסול ו' הויא לה זריקה פסולה כאלו נתנו פסול במקומו ויהיו כל הדם דחוי ולא יהיו ליה טו הקתחא: דהא פנן בההיא: וכולן שקבלו את הדם והפסולין קאי שקבלו את הדם במחשבת אכילה בשר חוץ לזמנו או חוץ למקומו: אם יש דם הנפש עוד בלואר בהמה יחזור הכשר ויקבל מן הדם ויתן שלא במחשבה ובשר דמחשבה דחייב עלה קמא לא תאפסל דכיון דאית ראו לעבודה אין מחשבתו מחשבה: קבלו אין: הוא דאית ליה הקתחא ט: מאי טעמא לאו משום זריקה פסולה משויא ליה דהוי משום דגמר ז' כפרתו: לא: הא דרייקין זרקו לא יא' משום דמיפסיל במחשבה דהא בעושה מחשבה קיימינא ודכוותה דייקין זרקו לא: א"ס: דמחשבת פסולין פסלה מקבלה שקיבל במחשבה ליפסול ועוד מי פסל (ד) יב' במחשבת כהן פסול: במי שראוי לעבודה: כהן כשר: וכדבר הראוי לעבודה: מנחה חטים לחאפקי מנחה יב' [העומר שהיא של] שעורים דלא חייב עלה פגול ליענש כרת באכילתה: ובמקום הראוי לעבודה: לחאפקי נפנס המזבח הכי מפורש במנחות (דף נה): לא תימא זרקו לא: דודאי איכא תקתחא ואפי' זרקו פסול במחשבה: אלא אימא שחטו לא: שאס שחטו פסול במחשבה טו ליכא תקתחא דכיון דכל הפסולין כשרין לשחוט ידשפלין (ה) מחשבתן: תנינא: בההיא משנה גופה כל הפסולין ששחטו שחטתן כשרה לפיכך הן פסולין במחשבה: הא קמ"ל: הא דקמני וכולן שקיבלו את הדם טו' מן [א"ע"ג] דבשחייה תנן פסולין במחשבה אבל בקבלה ומקבלה ואיך לא פסלי ולא למדק מיניה זרקו לא דה"ה לזרקו אלא קמייתא דכולה נקט דכיון דפסול אינו ראוי לה לא פסלה מחשבתו: כדרבא: דאמר אין מחשבה מועלת אלא בראוי לעבודה: חייב: כהן כשר: ליתן את הניתנין כו': שחטו או קיבל או הולך על מנת לזרוק זריקה שלא במקומו: לא לתר בשר: אם חייב על מנת לזרוק שחטו שאר העבודות על מנת לזרוק את הדם בפסול כשר הוא זריקה הוגנת במקומו כדאמרין במשנה כל הפסולין (לקמן טו) אין המחשבה פסלה אלא חוץ לזמנו וחזן למקומו ופסח וחתאה שלא לשמן: חזר ומיישב: בעבודה שניה על מנת לאוכלו חוץ למקומו פסול ואין חייבין כרת על אכילתו:

1

א

ב

ג

ד

ה

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים כז

הוא למנו פיגול והייבין עליו כרת שהרי קרבו מחיריו דכתיב הן במהני (לקמן כט) חוץ למקומו פסול חוץ לזמנו פיגול שהרי קרבו מחיריו מהן חוץ פיגול מהן שתיקה ואין כאן פסול מחשבה אחרת להזיחו מיד פיגול : למחר פסול - אבל אם אוחז מחשבה שחישב בעבודה ראשונה ליתן את

ואי שלא במקומו במקומו דמי כו' - תימה ודאי לאו במקומו דמי לאלתר ק אלאו כשר וי"ל דהוא מני למימר וליטעמך והשתא טיחא הא דקאמר לקמן בסוף כל הפסולין (דף טו.) ר' יהודה לטעמיה דקאמר קי שלא במקומו במקומו דמי ופירש שם בקונטרס דשמעין ליה כאל' דהכא י' צברייתא דמוקמינן כוותיה בשמעתין

היתנין למטה למעלה חישב לזרוק אוחז זריקה למחר פסול דמוקמינן לקמן מידי דהוא מחשבת היטח שהרי שחט ע"מ להניח דמו למחר פסול ורבי יהודה הוא הפסול ליה כפ"ג (לקמן לה) : חור ומיטב - בעבודה שניה בין חוץ לזמנו בין חוץ למקומו פסול ואין בו כרת דהא אפיסול ליה במחשבה קמייתא וכו' לא חייל עליה פיגול דלא קרבו כל מחיריו : ואי שלא במקומו דמזבח במקומו דמי : שאי פסול - בתמיה אלאו קרי ליה פסול להזיח דחישב ליתן שלא במקומו למחר פיגול הוא שהרי חישב בשתיקה ע"מ לזרוק דמו למחר דהיא חכילה מזבח אלאו ע' לזמן במקומו דמי ולא חשיבא חכילה זריקה דשריא בשר באכילה מותר פיגול זריקה דלא שריא בשר באכילה לא מיתא לדידי פיגול א"ל רב איש למר זוטרא מנא לך הא ארבתוביב ואם האבליאבל מבשר זבח שלמיו פיגול יהיה מי שפיגולו גרם לו יצא זה שאין פיגולו גרם לו אלא איסור דבר אחר גרם לו יצא הכי אפסולי נמי לא ליפסל אמר רב נחמן בר יצחק מידי דהוה אמחשבת הינוח ואליבא דרבי יהודה ז' ריש לקיש אמר לעולם פסול ממש ושלא במקומו במקומו דמי ולא קשיא כאן שנתן בשתיקה כאן שנתן באמירה ליתן חישב ליתן את הניתנין למטה למעלה למעלה למטה ע' עד מידי דהוה אמחשבת הינוח ואליבא דרבי יהודה כתיב רבי יוחנן אמר אידי ואידי שנתן בשתיקה ושלא במקומו לאו במקומו דמי והא דאליבא דם הנפש הא דליבא דם הנפש תנן פסול ואין בו כרת בשלמא לריש לקיש היינו דקתני פסול ואין בו כרת אלא לרבי יוחנן מאי אין בו כרת קשיא ולשמאל מאי אין בו כרת ה"ק אם נתן במחשבה פסול ואין בו כרת ורבי יוחנן אי שלא במקומו לאו במקומו דמי ליהוי כי נשפך מן הבלי על הרצפה ויאספנו סבר לה כמ"ד לא יאספנו דאמר רב יצחק בר יוסף א"ר יוחנן הבל מזדים בנינתנין למעלה שנתנן למעלה למטה שנתנן למטה שלא כמצותן לא יאספנו לא נחלקו אלא בנינתנין למעלה שנתנן למטה למטה שנתנן למעלה שרבי יוסי אומר ז' לא יאספנו ורבי שמעון אומר יאספנו ובמשנתנינו

הכי מילי כי נפסל החלה לא הדר תו מיקבע בפיגול בעבודה שאחריה אבל כי נקבע בפיגול בעבודה כה' אחת ובעבודה שניה שאחריה חשב שלא במקומו לא פקע שם כרת מיניה קמ"ל לא יחשב וקשה לר' יהודה דאזיל בחר מחשבה שקדמה כדחנן בפירקין טו' ולא לאלתר דכשר במסקנא אחיה כרבי יהודה דכשר שלא במקומו במקומו דמי ותימה כיון דמחשבה כמעשה לרבי יהודה א"כ לאלתר כשר היינו בעלים נחכפרו אבל כשר פסול כדאמר שמואל געיל ואל"כ חור וחישב חוץ לזמנו בעבודה שניה אלאו פיגול להחמיש כרת הא זריקה דלא שריא בשר באכילה לא מייתי לדי פיגול כמו בסופא למחר פסול ולא פיגול מאפי טעמא וגרסא כו' דר' יהודה לא עביד מחשבה כמעשה אלא היכא דבמעשה פסול גמור ולא נחכפרו בעלים ואם כן לאלתר כשר היינו כשר גמור ושריא כשר באכילה דאי לאו הכי ליפוג בנינתנין למעלה למטה שיהא פסול כשר באכילה כמו במעשה - כו' ד' ע"כ אלא דבר אחר גרם לו - והקשה ה"ר חיים מידי דבר אחר כתיב כדאמר בבבא קמחא (דף כה) מי שקריו גרם לו יצא זה שאין קריו גרם לו אלא דבר אחר גרם לו ופריך מידי דבר אחר כתיב וי"ל דסמך אקרא דלא יחשב לא יערב בו

היתנין למטה למעלה חישב לזרוק אוחז זריקה למחר פסול דמוקמינן לקמן מידי דהוא מחשבת היטח שהרי שחט ע"מ להניח דמו למחר פסול ורבי יהודה הוא הפסול ליה כפ"ג (לקמן לה) : חור ומיטב - בעבודה שניה בין חוץ לזמנו בין חוץ למקומו פסול ואין בו כרת דהא אפיסול ליה במחשבה קמייתא וכו' לא חייל עליה פיגול דלא קרבו כל מחיריו : ואי שלא במקומו דמזבח במקומו דמי : שאי פסול - בתמיה אלאו קרי ליה פסול להזיח דחישב ליתן שלא במקומו למחר פיגול הוא שהרי חישב בשתיקה ע"מ לזרוק דמו למחר דהיא חכילה מזבח אלאו ע' לזמן במקומו דמי ולא חשיבא חכילה זריקה דשריא בשר באכילה מותר פיגול זריקה דלא שריא בשר באכילה לא מיתא לדידי פיגול א"ל רב איש למר זוטרא מנא לך הא ארבתוביב ואם האבליאבל מבשר זבח שלמיו פיגול יהיה מי שפיגולו גרם לו יצא זה שאין פיגולו גרם לו אלא איסור דבר אחר גרם לו יצא הכי אפסולי נמי לא ליפסל אמר רב נחמן בר יצחק מידי דהוה אמחשבת הינוח ואליבא דרבי יהודה ז' ריש לקיש אמר לעולם פסול ממש ושלא במקומו במקומו דמי ולא קשיא כאן שנתן בשתיקה כאן שנתן באמירה ליתן חישב ליתן את הניתנין למטה למעלה למעלה למטה ע' עד מידי דהוה אמחשבת הינוח ואליבא דרבי יהודה כתיב רבי יוחנן אמר אידי ואידי שנתן בשתיקה ושלא במקומו לאו במקומו דמי והא דאליבא דם הנפש הא דליבא דם הנפש תנן פסול ואין בו כרת בשלמא לריש לקיש היינו דקתני פסול ואין בו כרת אלא לרבי יוחנן מאי אין בו כרת קשיא ולשמאל מאי אין בו כרת ה"ק אם נתן במחשבה פסול ואין בו כרת ורבי יוחנן אי שלא במקומו לאו במקומו דמי ליהוי כי נשפך מן הבלי על הרצפה ויאספנו סבר לה כמ"ד לא יאספנו דאמר רב יצחק בר יוסף א"ר יוחנן הבל מזדים בנינתנין למעלה שנתנן למעלה למטה שנתנן למטה שלא כמצותן לא יאספנו לא נחלקו אלא בנינתנין למעלה שנתנן למטה למטה שנתנן למעלה שרבי יוסי אומר ז' לא יאספנו ורבי שמעון אומר יאספנו ובמשנתנינו

למחר: ואליבא דר' יהודה - לקמן כפ' כל הפסולין (דף לה) חן להניח מדרש למחר כשר ור' יהודה פסול: וריש לקיש אמר כו' - אמתינתן קאי ופליגי אדשמואל: לטולס פסול ממש - דלא תני תנא פסול אבשר לחוריה אי לא פריש בהדיא ומתני' פסול לגמרי קאמר שאף בעלים לא נחכפרו: ושלא במקומו - כשמואל סבירא ליה דמקומו דמי לענין כפרה ולא להחיר באכילה כדדריש ליה שמואל לקרא דלעיל ואפי' נתתו לכס וגו' ולא קאי יב' אמתי': פאן שנתן בשתיקה - דרשא דקרא דשמעט בעלים נחכפרו כשנתן יב' בשלא במקומו בשתיקה ומתני' דקתני פסול נתן במחשבה לחטול כשר חוץ לזמנו ואשמעינן דפסול ואין בו כרת דמחשבה זריקה זו מחשבה הוא לפסול דמקומו דמי ולא לפגל דזריקה דלא שריא בשר באכילה לא מייתי לדי פיגול: תנן פו' - כל הגז חובתא דאוחזי' יד' לשמואל מותבי' נמי לריש לקיש דהא טותיה סבירא ליה דשלא במקומו במקומו דמי: ורבי יוחנן אמר אידי ואידי מחתינתן דקתני פסול וליכא תקנתא ומתינתין דכל הפסולים דתני תקנתא שנתן בשתיקה: בשלמא לריש לקיש - דאוקי מתיב' כשנתן במחשבה חלנטיך למייתי אין בו כרת לאשמעינן דאפי' דחשיב כהך זריקה חוץ לזמנו

2

א

ב

ג

ד

ה

כז

כח

כט

ל

3

וא"כ
 נשלמה אי חישב נשעה שזרק שלא במקומו,
 וזה לא פיגולו גרס לו אלף איסור דבר אחר,
 אבל כשמחשב נשחיטה לזרוק למחר שלא
 במקומו, הרי לזכוף זרק במקומו, וממלא
 דאיסור הנשר נגרס רק מחמת הפיגול ולא
 מחמת דבר אחר, ואמאי לא הוי פיגול.

(א) רש"י ד"ה מי שפיגולו גורם, ומינה כי
 חישב בשחיטה ע"מ לעשות
 זריקה זו חוץ לזמנו לא הויא מחשבה
 בזריקה המפגלת, ע"כ. ל"ע איך דייק מינה,
 הא מאי דילפינן הוא דנעינן שמחשבת הפיגול
 תפסול את הנשר ולא איסור אחר,

תוספתא מסכת זבחים (צוקרמאנדל) פרק ב הלכה א

השוחט את הזבח לזרוק דמו בחוץ או מקצת דמו בחוץ להקטיר אימוריו בחוץ או מזית מאימוריו בחוץ לאכול בשרו בחוץ או מזית מבשרו
 לחוץ פסול ואין בו כרת וכן אתה אומ' בערלים טמאים כיזה צד השוחט את הפסח על מנת שיזרקו ערלים וטמאין את דמו בחוץ מקצת דמו
 בחוץ או על מנת שיקטירו ערלים וטמאים את אימוריו בחוץ או מזית מאימוריו בחוץ על מנת שיאכלו ערלים וטמאים את בשרו לחוץ או מזית
 מבשרו לחוץ פסול ואין בו כרת

לזרוק דמו למחר או מקצת דמו למחר להקטיר אימוריו למחר או מזית מאימוריו למחר לאכול בשרו למחר או מזית מבשרו למחר פיגול וחייבין
 עליו כרת וכן אתה אומ' בערלים ובטמאים כיצד השוחט את הפסח על מנת שיזרקו ערלים וטמאים את דמו למחר או מקצת דמו למחר על
 מנת שיקטירו ערלים וטמאין את בשרו למחר או מזית מאימוריו בחוץ על מנת שיאכלו ערלים וטמאים את בשרו לחוץ או מזית מבשרו לחוץ פסול ואין בו כרת

קרבן אורה מסכת זבחים דף לו עמוד ב

מבואר בתוספתא (קרבנות) פ"ב (ה"א) להדיא דבין חישב שיאכלו בלתי נמולין וטמאים למחר, או שזרקו דמו, שיקטירו בלתי נמולין וטמאים
 למחר הוי פיגול, וכ"כ הרמב"ם ז"ל לכולהו. ויש לדקדק, הא רבא אמר לעיל (כ"ו ע"ב) דאין מחשבה מועלת אלא במי שראוי לעבודה ובמקום
 הראוי, ומ"ש דבמקום הראוי לעבודה בין אם זרק שלא במקומו במחשבה פסולה או חישב בשעת שחיטה ע"מ לזרוק למחר שלא במקומו לאו
 מחשבה היא לפגל

חידושי הגר"ז מסכת זבחים דף כו עמוד ב

אמר שמואל פסול בשר אבל בעלים נתכפרו וכו' לכפרה נתתיו. ופירש"י (בד"ה לכפרה) וז"ל, ולא לד"א שתהא זריקה חשובה להתיר בה בשר
 דזריקה הוא דשריא לה דכתיב ודם זבחיך ישפך והדר והבשר תאכל עכ"ל, וכוונת רש"י בזה דמייתי הקרא ודם זבחיך ישפך והדר והבשר תאכל,
 לומר דהא דמותר בכל מקום לאכול הבשר אין זה דין דכיון דהקרבן כשר והזריקה הועילה לכפרה ממילא הבשר מותר לאכול, אלא כמו
 דהזריקה מועלת לכפרה כן גם הזריקה מועלת להתיר את הבשר לאכילה, וזריקה שלא במקומה נהי דהוי זריקה לגבי עצם הקרבן, דהא כיפר
 אבל לגבי הבשר לא מיקרי זריקה, ומשו"ה אסור באכילה, ועל זה מייתי הקרא דוהבשר תאכל לומר דבעי על הבשר להתירו בזריקה מיוחדת,
 ושלא במקומו לא מיקרי זריקה לגבי הבשר.

וכן לגבי האימורין להתירן להקרבה בעינן זריקה מיוחדת, ואין זה פועל יוצא מהיתר הקרבן, ואם זרק שלא במקומו, כמו דלא הותר הבשר
 לאכילה כן לא הותרו האימורין להקרבה, דשלא במקום זריקה לא מיקרי זריקה אלא לגבי הכשר הקרבן, אבל לא לגבי האימורין להקרבה, וכן
 מוכח מלשון רש"י על המשנה (דף מ"ג ע"א בד"ה דמה מתיר בשרה למוזבח), דכתיב וזרקו והדר וערכו, משמע דהאימורין צריכים זריקה להתירן
 למזבח להקרבה, וזהו הנלמד מקרא דוזרקו ומשו"ה זריקה שלא במקומה, כמו שאינה מתרת הבשר לאכילה כן אינה מתרת האימורין להקרבה

תלמוד בבלי מסכת זבחים דף סו עמוד א

חטאת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת - כשירה.... עשאה למעלה כמעשה כולן - פסולה.
 עולת העוף שעשאה למעלה כמעשה עולה לשם עולה - כשירה.... עשאה למטה כמעשה כולן - פסולה

תוספות מסכת זבחים דף סו עמוד א

למעלה כמעשה כולן פסולה - אף שעשה העבודה כתקנה והיינו באכילה אבל בעלים נתכפרו לשמואל דאמר לעיל פרק ב' (דף כו:): כיון שהגיע
 דם למזבח נתכפרו בעלים

והתם נקיפא תנן גבי
 עולת העוף: "עשאה למטה כמעשה כולן
 פסולה", ולדברי תוס' לכאורה גם צבצא זו
 צעלים נתכפרו משום דשלא במקומו כמקומו,
 וא"כ ל"ע לענין מאי תנן פסולה, הא ליכא
 צעולת העוף אכילת צשר, וצ"ע ל"ל דהכוונה
 דלית ציה הקטרה, ומוכח דזריקה שלא
 במקומו ליכא הקטרת אימורים, כך שמעתי.

(א) עוד שמעתי צ"ס מרן ז"ל להוכיח כן,
 מהא דתנן לקמן סו. גבי חטאת
 העוף: "עשאה למעלה כמעשה כולן פסולה",
 וכתבו תוס' שם (ד"ה למעלה) דפסולה
 באכילה, אבל צעלים נתכפרו כמ"ד דשלא
 במקומו כמקומו דמי.

5

ק"ל בזבחים דף כ"ז דאם השב מחשבה חוץ לזמנו על זריקה
 שלא במקומה כגון אם השב ליתן את הניחון למטה למעלה
 חוץ לזמנו אינו נעשה פיגול וילפי לה כהם מקרא דזריקה
 ולא שריא בשר באכילה לא מיתתי לידי פיגול, ובחשב על
 זריקה פסולה כגון שזרקו ערלים ועמאים הניא להדיא
 בתוספתא דזבחים פ"ג דפיגול וחייבין עליו כרת, ובפשיעו
 נראה דבחילוק הוא דזריקה שלא במקומה כל שיקר חורה
 זריקה דידה אינה אלא לכפרה בלנד דבחורה חלקתה בעיקר

←

←

דינה משאר זריקות כדדרישין לכפרה נתתיו ולא לדבר אחר,
 וכו' וילפי מקרא דואם האכל יאכל ולענין פיגול צעין
 דוקא זריקה כי האי שתורת זריקה צב גם לענין היתר בשר,
 אבל זריקה שהיא רק לכפרה בלנד אין הכנה מתפגל על
 ידה, משא"כ בזריקת ערלים ועמאים הזריקה עצמה בעלמא
 היא ככל זריקות דעלמא אלא דאינה מתרת בשר משום
 פסולה דידה שנעשית בפסולי עבודה חיה לא נתמעט מקרא
 דואם האכל יאכל [ועי' בתוס' שם ד"ה יא וילפי]. ולפי"ז

חידושי הגר"ז מסכת זבחים דף כז עמוד א

6

וה"ל דהנה התוס' ד"ה יצא זה שאין פיגולו גרם לו הקשו וז"ל וא"ת אמאי איצטריך לקמן לא יחשב לומר שמחשבות מוציאות זו מזו תיפוק
 ליה מהכא מי שפיגולו גרם לו יצא זה שאין פיגולו גרם לו, ועוד קשה לר"ב דמסיק בסוף פ"ק דמנחות לדברי האומר שירים שחסרו בין קמיצה
 להקטרה מקטיר קומץ עליהם, וקיי"ל דאותן שירים אסורים באכילה, ומהניא להו הקטרה למיקבעינהו בפיגול, ולאפוקי מידי מעילה, עכ"ל, ואף
 על גב דאין בפיגול גורם אסור באכילה,

7

ונראה בישוב קושיתם דהא דאמרין דזריקה דלא שריא בשר באכילה לא מיתתי לידי פיגול, וילפי לה מקרא דכתיב פיגול יהיה מי שפיגולו גרם
 לו יצא זה שאין פיגולו גרם לו, אין הביאור דהוא תנאי על תורת דין פיגול שבקרבתו, דכל שאסור הבשר באכילה אין הקרבן מתפגל, אלא הוא
 דין במעשה הזריקה, דהנה כבר כתבנו מקודם דזריקה שלא במקומה מיקרי זריקה לגבי הכשר הקרבן אבל לא לגבי היתר בשר לאכילה, דאכילת
 הבשר לא הוי פועל יוצא מהכשר הקרבן, רק כמו דהזריקה מועלת לגבי כפרה כן מתרת הבשר לאכילה, וזריקה שלא במקומה לא הוי זריקה
 אלא לגבי כפרה אבל לא לגבי הבשר ואין כאן זריקה על היתר אכילת הבשר,

8

וזוהו הנלמד מקרא דפיגול יהיה דכל זריקה דאינה כי אם לגבי הכשר הקרבן אבל לא לגבי אכילה, זריקה כזו אינה מביאה לידי פיגול וזה ל"ש
 אלא בזריקה שלא במקומה, דחסר בעצם הזריקה על היתר אכילה, אבל בשירים דחסרו בין קמיצה להקטרה, דהא דאסורים באכילה הוא דין
 בשירים עצמם, ולא דלא הוי מעשה הקטרה על השירים, וכיון דהוא איסור בפ"ע אינו שייך לדינא דזריקה דלא שריא וכו', וכן מחשבה שלא
 לשמה על פיגול דהא דאסור הבשר הוא משום פסול שלא לשמה, אבל לא משום חסרון זריקה, א"כ אינו שייך כלל להאי כללא דלא שריא בשר
 באכילה וכו'.

9

ובזה תתישב קושית התוס' (בד"ה אלא ד"א גרם לו) דחקשו וז"ל, והקשה הר"ר חיים מידי ד"א כתיב כדאמר בב"ק מי שקרויו גרם לו יצא זה
 וכו', ופריך מידי דבר אחר כתיב עכ"ל, ולפי"ד הדבר פשוט דכיון דהא דאסור הכא הבשר אין זה איסור בפ"ע, אלא משום דחסרה זריקה להתיר
 הבשר, והוי כלא נזק הדם לגבי הבשר, ולא דמי לקרי דאפילו אדם טהור קרויו טמא, אלא דפרכינן איזה קרי טמאה התורה כל שאינו בא
 משום סיבה חיצונה, אבל קרי הבא משום דבר אחר אינו טמא, וע"ז פרכינן מידי דבר אחר כתיב הלא לא כתיב בתורה איזה קרי טמא, דשם קרי
 הוא הגורם טמאה יהיה מאיזה סיבה שהיא, אבל הכא ילפינן מקרא דזריקה שאינה מתרת בשר באכילה אינה מביאה לידי פיגול, ואין האיסור
 על הבשר איסור שנגרם ע"י זריקה, רק דחסר היתר זריקה

10

וזוהו הביאור בדברי רש"י שכתב ומינה, ופירש דהקרא מיירי דמחשב בעת הזריקה שלב"מ, ולמד מזה במחשב בשעת שחיטה לעשות זריקה
 שלב"מ דלא מפגל, והקשינו הלא יש כאן מחשבה לעשות אכילת מזבח, [דהא מצי מיירי דנתן אח"כ את הדם כתיקונו על מקומו], וצ"ל דרש"י
 מפרש דהא דאין הקרבן מתפגל בזריקה שלב"מ, הוא משום דלא מיקרי זריקה על הקרבן, דהוי ביארנו דעל הבשר חסר בעצם מעשה הזריקה,
 ואין זה רק תנאי לאיסור הפיגול רק דאין כאן מעשה זריקה על הבשר,

11

וס"ל דזהו הנלמד מקרא דכל שאין זה זריקה לגבי הבשר אף על גב דלגבי כפרה הועילה זריקתו הוי כאילו אין כאן זריקה על גוף הקרבן, וזהו
 החידוש דילפינן מהאי קרא דאם חסר זריקה על הבשר והאימורין, חסר זריקה על גוף הקרבן וא"י להתפגל, וכיון שכן דזריקה דלא שריא בשר
 באכילה לא מיקרי זריקה על גוף הקרבן, הוא הדין אם מחשב בשעת שחיטה לעשות זריקה כזאת שלא בזמנה ל"ה מחשבה על גוף הקרבן, דכל
 מחשבת חוץ לזמנו, היינו שמחשב לעשות מעשה המתיר את הקרבן אבל חוץ לזמנו, נמצא שחשב מחשבת פסול על הקרבן, וזהו פסולו, אבל
 זריקה זו כיון דלא הוי זריקה על גוף הקרבן, כן אינה מחשבה על גוף הקרבן, ואין הקרבן יכול להתפגל במחשבה זו